

Isä meidän -rukous, osa 8
Jokapäiväinen leipämme
(Matt. 6:11, Luuk. 11:3)

Johdanto

Isä meidän -rukouksessa on yhteensä kuusi pyyntöä. Edellisissä saarnoissa käsittelimme kolmea ensimmäistä pyyntöä, jotka koskevat Jumalaa:

1. Pyhitetty olkoon sinun nimesi
2. Tulkoon sinun valtakuntasi
3. Tapahtukoon sinun tahtosi

Seuraavaksi etenemme kolmeen jälkimmäiseen pyyntöön, jotka koskevat meitä ihmisiä:

4. *Matt. 6:11 anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme;*
5. *Matt. 6:12 ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;*
6. *Matt. 6:13 äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta,*

Aloitamme nyt ensimmäisestä ihmisiä koskevasta pyynnöstä: ”anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.” Ei ole sattumaa, että tämä pyyntö on ensimmäisenä. Aivan kuten Jumalaa koskevat pyynnöt tulevat ennen meitä koskevia pyyntöjä, samoin on varsin tarkoituksenmukaista, että meidän tulee pyytää jokapäiväistä leipää, ennen kuin pyydämme anteeksi syntejämme tai suojelusta kiusauksilta. Miksi? Jos meillä ei ole leipää, niin kuolemme nälkään emmekä voi pyytää syntejämme anteeksi ja silloin meidän ei tarvitse myöskään välittää kiusaukseen joutumisesta, koska emme ole enää elossa.

Näillä kolmella pyynnöllä on myös kaikilla oma aikamuotonsa. Aloitamme nykyhetkestä: ”anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme”. Pyydämme Jumalaa huolehtimaan tämänhetkisistä tarpeistamme. Sitten siirrymme menneisyyteen: ”anna meille meidän velkamme anteeksi”. Tässä pyydämme Jumalaa huolehtimaan menneistä rikkomuksistamme. Ja lopuksi: ”äläkä saata meitä kiusaukseen”. Tässä pyydämme Jumalaa huolehtimaan tulevaisuudestamme.

Mitä tarkoitamme ”jokapäiväisellä leivällä”?

Entä mitä tarkoitamme leivällä? ”Anna meille meidän jokapäiväinen leipämme”. Tarkoitammeko, että haluamme kirjaimellisesti syödä leipää joka ikinen päivä? Emme tietenkään. Sitä paitsi tarvitsemme muutakin kuin pelkkää leipää pysyäksemme elossa. Eloonsijäämisasiantuntijat käyttävät termiä ”kolmen sääntö”* kuvaamaan elintärkeitä asioita. Pysymme elossa:

- kolme minuuttia ilman happea
- kolme tuntia ilman suojaa (esimerkiksi ilman vaatteita jäätävän kylmässä)
- kolme päivää ilman vettä
- kolme viikkoa ilman ruokaa

Nämä ovat tietenkin yleismääräisiä arvoja. Jotkut pysyvät elossa jopa kaksinkertaisen ajan ilman vettä tai ruokaa, mutta en suosittele, että kukaan ryhtyy tätä testaamaan.

*<http://www.livescience.com/32320-how-long-can-a-person-survive-without-water.html>

On kuitenkin ilmeistä, että leipä ei ole kaikkein tärkein asia elossa pysymiseen. Miksi siis pyydämme

erityisesti leipää? Leivällä yksinkertaisesti tarkoitetaan tässä kaikkea toimeentuloa tai perustarpeitamme. Sillä tarkoitetaan kaikkia asioita, joita tarvitsemme elääksemme: ruokaa, juomaa, vaatteita, kotia, ym. Sanaa ”leipä” on perinteisesti käytetty myös suomenkielessä ilmaisemaan toimeentuloa. Esimerkiksi joltain on saatettu kysyä: Mitä teet leipäsi eteen? Nykysuomea käyttäen: Mikä on ammattisi, jolla elätät itsesi?

Ensimmäinen meitä kohtaan kohdistuva pyyntö Isä meidän -rukouksessa on siis anomus jokapäiväisestä toimeentulostamme. Voisimme siis ihan yhtä hyvin rukoilla: ”anna meille taas tänään meidän jokapäiväinen toimeentulomme”.

Päivittäinen riippuvuutemme Jumalasta

Kun pyydämme jokapäiväistä leipäämme, kyseessä ei muuten ole pelkkä pyyntö. Se on samalla tunnustus. Tunnustamme Jumalalle, että olemme riippuvaisia Hänestä päivittäin kaikessa, Jaak. 1:17: *Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä.* Kaikki tulee Jumalalta: toimeentulomme, ystävämme, kotimme, koulutuksemme, terveytemme, puhekykymme, näkömme, työpaikkamme, harrastusmahdollisuutemme...KAIKKI! Koska viimeksi kiitimme Jumalaa näistä kaikista asioista, joilla Hän on meitä siunannut? Useasti polvistumme Hänen eteensä vain, kun Hän ottaa jonkin siunauksen meiltä pois tai kun haluamme lisää. Emme kiitä siitä, mitä meillä jo on.

Kol. 1:17 kertoo Jumalan ylläpitävän maailmankaikkeutta sanansa voimalla. Jumala on antanut meille hyvän maaperän, auringon, sateet ja kaiken muun, jotta saamme elantomme suhteellisen vaivattomasti. Jos haluat nähdä, miten käy Jumalan alkaessa pidättämään näitä perussiunauksia, niin lue Ilmestyskirjan kahdeksas luku: tulee rakeita ja tulta, meri ja vedenlähteet pilantuvat, aurinko pimenee, jne. Silloin ihmiset tajuaavat, että päivittäinen toimeentulo ei olekaan mikään itsestäänselvyys. Älkäämme olko kuten ihmiset Roomalaiskirjeen 1:21 jakeessa: ”...koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumala kiittäneet...”. Tunnustakaamme ja kiittäkäämme Jumalaa päivittäin kaikesta toimeentulostamme, josta nautimme. Ps. 50:14: *Uhraa Jumalalle kiitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.*

On myös huomionarvoista, että Jeesus opettaa meitä pyytämään toimeentuloamme vain yhdeksi päiväksi: ”Anna meille **TÄNÄ PÄIVÄNÄ** meidän jokapäiväinen leipämme.” Miksi näin? Eikö olisi optimaalisempaa pyytää jokapäiväistä leipäämme pitemmäksi ajaksi kuin vain päiväksi? Maallisesta näkökulmasta näin ehkä olisikin. Mutta pyytämällä toimeentuloamme joka päivä, muistamme paremmin riippuvaisuutemme Jumalasta. Vaikka meillä olisikin esimerkiksi paljon säästöjä ja erittäin vakaa työpaikka, niin kuka nämä siunaukset on meille antanut ja kuka sallii meidän pitää ne? Jumala.

Monesti on myös siunaus Jumalalta, kun hän täyttää tarpeemme jatkuvasti tarpeen mukaan sen sijaan, että Hän täyttäisi ”varastomme” täyteen tulevaisuutta varten. Tiedätkö minkä takia? Ainakin olen usein omassa elämässäni rukoillut suuremmalla vakaumuksella ja vetäytynyt lähemmäs Jumalaa, kun olen ollut tarpeessa. Kun kaikki rullaa hyvin ja pankkitilillä on yllin kyllin saldoa, niin automaattisesti tunnen olevani vähemmän riippuvainen Jumalasta ja kauempana Hänestä. Tämä onkin syy, miksi Raamattu sanoo, että rikkaan on vaikea päästä Jumalan valtakuntaan (Matt. 19:23). Rikkaat eivät usein tiedosta tarvitsevansa Jumalaa yhtä paljon kuin muut.

Katso myös henkilöitä, joita Jumala käytti tehokkaimmin Uudessa testamentissa sanansa levittämiseen. Jeesus sanoi, että ei ole vaimoista syntyneitten joukossa suurempaa kuin Johannes Kastaja (Matt. 11:11). Millaiset varannot hänellä oli? Oliko hän vauras ja viettikö hän mukavaa elämää, koska Jumala

oli häneen mielistynyt. Ei! Matt. 3:4: *Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsiirkat ja metsähunaja.* Jumala täytti hänen tarpeensa päivittäin. Tuskin hänellä oli kovin isoa heinäsiirkkavarastoa. Sama juttu oli Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kohdalla. Ei heillä ollut mitään aarreaittaa, vaan Jumala täytti heidän tarpeensa joka päivä tarpeiden ilmetessä. Jeesuksella ei ollut edes varaa maksaa temppeliveroa, vaan Hän käski Pietarin mennä onkimaan kala järvestä, jonka suussa oli hopearaha, jolla tämä vero saatiin maksettua (Matt. 17:27). Voitte muuten arvata, mikä oli tehokkaampaa Pietarin uskolle ja luottamukselle. Sekö, että Jeesus olisi nostanut pankkitililtään rahaa, vai että Jeesus käski Pietarin mennä kalaan ja ottaa ensimmäisen onkimansa kalan suusta hopearahan?

Toinen läheisemmin nykyaikaan liittyvä esimerkki on saarnaaja George Muller. Hän oli Englannissa vaikuttava saarnaaja, joka huolehti yli 10,000 orvosta elämänsä aikana antaen heille toimeentulon ja koulutuksen. Tämän lisäksi hän perusti 117 koulua, jotka antoivat koulutuksen yli 120,000 lapselle, joista monet olivat niin ikään orpoja. Mutta mikä tekee tästä kaikesta vieläkin ihmeellisempää on se, että George Muller ei ollut rikas mies, eikä hän saanut valtiolta minkäänlaista tukea, eikä hän myöskään kerännyt tai pyytänyt rahaa ihmisiltä tai ottanut lainoja. Hän vain rukoili Jumalaa täyttämään hänen operaationsa tarpeet sitä mukaa, kun tarpeita ilmeni. Ihmiset sitten oma-aloitteisesti lahjoittivat rahaa, ruokaa, ym.

http://en.wikipedia.org/wiki/George_M%C3%BCller

Monesti hän sai pyytämättä ruokalahjoituksia vain joitain tunteja ennen kuin lapset piti ruokkia. Voimme vain kuvitella, miten tämä vahvisti hänen luottamustaan Jumalaan. Esimerkiksi yksi hyvin dokumentoitu vastaus rukoukseen tapahtui, kun hän yhdessä lasten kanssa kiitti aamiaisesta pöydän ääressä, vaikka heillä ei ollut mitään syötävää talossa. Rukouksen päättyessä, leipuri koputti oveen tuoden riittävästi tuoretta leipää ruokkimaan kaikki ja maitomies antoi heille runsaasti tuoretta maitoa, koska hänen maitokärrynsä oli hajonnut orpokodin edessä. Suosittelen, että jokainen lukisi Wikipediasta yhteenvedon George Mullerin elämästä. Hänen elämäkertaa on erittäin rohkaisevaa luettavaa. Se löytyy englanninkielisenä Internetistä hakusanoilla ”George Muller Autobiography”.

Tämä päivittäinen Jumalasta riippuvaisuus on muuten teema, joka esiintyy kautta koko Raamatun. Esimerkiksi, kuinka useasti Israelin kansan neljäkymmenvuotisessa erämaataivalluksessa Jumala lähetti heille mannaa taivaasta? Päivittäin. 2. Moos. 16:4 *Niin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä annan sataa teille leipää taivaasta. Ja kansa menköön ja kootkoon kunakin päivänä sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen heitä, vaeltavatko he minun lakini mukaan vai eivät.* Huomaa myös, miten Jumala ensin kertoi ja lupasi, että sitä mannaa on tuleva ennen kuin Hän varsinaisesti lähetti sitä. Täten israelilaisten odotukset herätettiin ja Jumala antoi heille mahdollisuuden luottaa Hänen lupaukseensa. Ja tähän lupaukseen tulevasta mannasta liitettiin myös määräys: heidän tuli koota mannaa vain yhden päivän tarpeeksi. Täten he eläisivät joka päivä murehtimatta huomisesta luottaen Jumalan lupaukseen heidän päivittäisestä huolenpidostaan.

Mutta mitä tapahtui? 2. Moos. 16:20 kertoo meille, että vaikka Jumala oli erityisesti kieltänyt heitä säästämästä mitään seuraavalle päivälle, koska Hän halusi heidän luottavan Hänen päivittäiseen huolenpitoonsa, niin jotkut keräsivät mannaa kuitenkin seuraavankin päivän tarpeita varten. He eivät ilmeisesti luottaneet siihen, että Jumala antaisi heille mannaa myös huomenna siitä huolimatta, että Jumala itse oli näin luvannut tehdä. Älkäämme myöskään unohtako, että Jumala oli hiljattain tehnyt Egyptissä kaikenlaisia ihmeitä ja jakanut meren heidän edestään. Silti he eivät luottaneet Jumalan sanaan. Kuinka nopeasti me myös nykyään unohdamme ne ihmeet, jotka Jumala on tehnyt elämässämme ja emme luota Häneen.

Matteuksen kuudennen luvun lopussa, vain joitain jakeita Isä meidän -rukouksen jälkeen, tämä sama teema Jumalan päivittäisestä huolenpidosta on taas esillä. Matt. 6:31-34: *Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?' Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan. **Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huominen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa (painotus minun).**"*

Murehtiminen ja stressaaminen ovat luottamuksen vastakohtia. Murehdimme päivittäisestä toimeentulostamme vain, jos emme luota Jumalaan.

Jumala haluaa, että luotamme Häneen joka päivä, päivä kerrallaan. Tarkoittaako tämä sitä, että meidän ei pidä kerätä säästöjä? Ei tietenkään. Se tarkoittaa sitä, että meidän tulee luottaa Jumalaan päivittäin. Jumala on meidän Jumalamme eilen, tänään ja huomenna. Jumala tulee aina antamaan meille sen, mitä tarvitsemme. Israelilaisilta oli mannan säästäminen kielletty heidän erämaassa olonsa aikana. Se oli tietty järjestely, tiettyyn aikaan ja tietyille ihmisille. Ei edes israelilaisia kielletty muina aikoina säästämisestä. Jopa Sananlaskut 6:6-8 sanoo: *Mene, laiska, muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu. Vaikka sillä ei ole ruhtinasta, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa, se kuitenkin hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa varastoon ruokansa elonaikana.*

Säästämisessä tai säästöissä ei siis ole sinänsä mitään pahaa. Raamatussa on monia rikkaita henkilöitä, joille oli kertynyt omaisuutta, esimerkiksi Job ja Salomon. Uudessa testamentissa Joosef arimatialainen oli rikas mies, joka lahjoitti hautansa Jeesukselle (Mark. 15:43-46). Entä mikä katastrofi olisikaan tapahtunut Egyptissä, jos Joosef ei olisi kuunnellut Jumalaa ja järjestänyt massiivista viljan keruuta tulevia nälkävuosia varten (1. Moos. 41:4-49)?

Mutta jos sinulla on mittavat säästöt, mieti mikä on motiivisi niiden keräämisessä? Luotatko niihin Jumalan sijaan? Entä oletko muistanut Jumalaa anteliaasti käyttämällä Hänen sinulle lainaamiaan varoja uskollisesti Jumalan valtakunnan työn tukemiseen?

Huomaa, mitä Raamattu sanoo rahasta: 1. Tim. 6:10: *Sillä rahan himo on kaiken pahan alku ja juuri... Raha itsessään ei siis ole pahan alku ja juuri, vaan rahan HIMO. Sinulla voi olla paljon rahaa ja omaisuutta ja sinua ei haittaisi, vaikka näin ei olisikaan. Toisaalta ehkä sinulla ei ole juuri yhtään rahaa ja omaisuutta, mutta himoitset sitä erittäin kovasti.*

Asian ydin on se, että kuten vertaus leivisköistä kertoo (Matt. 21:14-30), meidän tulee olla vastuullisia sen kanssa, mitä Jumala meille antaa, oli kyseessä sitten paljon tai vähän. Meidän on oltava aina tyytyväisiä ja luottaa Herraan. Näin Job toimi ollessaan rikas ja terve, ja ollessaan köyhä ja sairas. Apostoli Paavali ilmaisee sen täydellisesti Fil. 4:12-13: *Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa. Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.*

Annan kuitenkin kaksi henkilökohtaista varoitusta niille, joille Jumala on antanut paljon.

1. Ole tietoinen siitä suuresta vaarasta, että turvaudut omaisuuteesi Jumalan sijaan. Älä anna omaisuutsi vieroittaa sinua Jumalasta. Taistele tätä taipumusta vastaan. Kysyt, miten voit taistella sitä vastaan? Lukemalla Raamattua ja rukoilemalla hyvän tovin joka päivä. Arvaa, kuinka paljon aikaa George Muller käytti päivittäin rukoukseen ja Raamatun lukuun? Tunteja! Hän luki koko Raamatun lävitse monesti jopa neljä kertaa vuodessa.

http://en.wikipedia.org/wiki/George_M%C3%BCller#A_life_of_prayer

2. Taistele ylellisyyden himoja vastaan. Jos Jumala on antanut sinulle enemmän vastuuta antamalla enemmän Hänen omaisuuttaan hoidettavaksesi, ole vastuullinen varainhoitaja käyttäen tätä varallisuutta lähinnä Hänen valtakuntansa asioihin, etkä oman elintasosi nostamiseen. George Muller on hyvä esimerkki tässäkin asiassa. Koska hän ei halunnut ottaa palkkaa itselleen orpokodeille tarkoitetuista lahjoituksista, jotkut lähettivät hänelle lahjoituksia, jotka oli osoitettu hänen henkilökohtaisiin tarpeisiinsa. Nykyrahassa mitattuna hänelle virtasi henkilökohtaisiin menoihin lahjoituksia noin \$9,755* kuukaudessa, josta hän piti perheensä menoja varten noin \$1,470 ja lahjoitti loput pois.

(*Wikipedia kertoo hänen saaneen \$2,000 puntaa vuodessa. Vuoden 1850 punta vaihdettuna vuoden 2005 valuuttaan osoitteessa <http://www.nationalarchives.gov.uk/currency/results.asp#mid> antaa \$117,060 vuodessa ja täten \$9,755 kuukaudessa)

Muistakaamme Luuk. 12:48: *...jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään.*

Mitkä ovat todelliset perustarpeemme?

Yksi asia on selvä. Jumala haluaa meidän luottavan hänen armoonsa päivittäin ja meidän tulee uskollisesti hoitaa sitä, mikä meille on annettu, oli se sitten paljon tai vähän.

Entä voisiko olla mahdollista, että Jumala ei joskus antaisi lapsilleen jokapäiväistä toimeentuloa edes silloin, kun he pyytävät sitä? Raamattuhan sanoo monessa kohtaa Jumalan aina täyttävän tarpeemme. Huomatkaamme kuitenkin, että Raamattu lupaa täyttää tarpeemme eikä välttämättä halujamme. Tarpeemme ja halumme ovat kaksi ihan eri asiaa. Ehkä haluan isomman asunnon, mutta ei se tarkoita, että Jumalan silmissä tarvitsen isomman asunnon. Joskus myös kuvittelemme tarvitsevamme jotain, mutta Jumala on siitä eri mieltä.

Muistakaamme, että olemme erittäin onnekkaita asuessamme Suomessa. Suomessa ei juurikaan voi nykyään kuolla nälkään. Suhteellista köyhyyttä kyllä on, mutta jopa Suomen köyhät ovat monesti rikkaita verrattuina monen kehitysmaan tavallisiin kansalaisiin. Suomessa ei yleisesti kärsitä perustarpeiden puutteesta. Eikä se ole kansainvälisellä tasolla varsinaista köyhyyttä ja kärsimystä, jos joudumme syömään riisiä ja papuja päivittäin lihan sijaan. Olen viettänyt paljon aikaa Dominikaanisessa tasavallassa, jossa keskimääräinen kuukausipalkka on alle 350 EUR* ja näin ollen riisi ja pavut ovat päivittäistä ruokaa suurimmalle osalle ihmisistä.

* http://www.numbeo.com/cost-of-living/country_result.jsp?country=Dominican+Republic

Kuitenkin kansainvälisten tyytyväisyystutkimusten mukaan Dominikaaninen tasavalta ja monet muut maat, jossa on paljon kurjemmat ruokavaliot kuin Suomessa, sijoittuvat Suomea paljon korkeammalle. Vuonna 2009 Dominikaanisessa tasavallassa asuvat olivat maailman toiseksi tyytyväisimpiä, Costa Rica oli numero yksi, kun taas Suomi oli sijalla 59, Ruotsi sijalla 53 ja Norja sijalla 88. Eli, vaikka suurin osa ihmisistä syö Dominikaanisessa tasavallassa riisiä ja papuja päivittäin, ovat he silti jostain syystä keskimäärin tyytyväisempiä elämäänsä kuin suomalaiset. Ongelmamme on usein, että kuvittelemme tarvitsevamme paljon enemmän kuin mitä me itse asiassa tarvitsemme. Johannes Kastajalle riitti heinäsiikat, hunaja ja vesi, ja hän oli ilmeisesti varsin tyytyväinen elämäänsä.

Eli, ennen kuin alamme valittamaan, että meidän tarpeitamme ei täytetä, analysoikaamme, onko kysymyksessä todellinen tarve vai pikemminkin halu. Kenenkään kristityn ei tarvitse myöskään pelätä, että hän joutuu ehkä syömään heinäsiikkoja tulevaisuudessa. Jumala ei ikinä anna meille mitään koettelemusta ilman, että Hän myös antaa voimavarat siihen samaiseen koettelemukseen (1. Kor.

10:13). Jos jonkun on määrä elää heinäsirkoista, niin Pyhän Hengen kautta tulevan Jumalan voiman avulla hän pystyy syömään niitä ilolla Johannes Kastajan tavoin.

Entä voisiko koskaan käydä niin, että Jumala ei täyttäisi lastensa perustarpeita? Kuten aiemmin luimme Matteuksesta, meidän ei tulisi murehtia mitä syömmme, juomme tai millä itsemme vaatetamme (Matt. 6:31-33). Vastaavanlaisia jakeita löytyy myös muualta Raamatusta:

Luuk. 12:24:

Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljo suurempiarvoiset te olette kuin linnut!

Ps. 37:25:

Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättyä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää.

Psa 34:9-10

Peljätkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä häntä pelkääväsiltä ei mitään puutu. Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiväsiltä ei mitään hyvää puutu.

Voiko kristityltä siis näiden raamatunjakeiden valossa ikinä puuttua päivittäinen toimeentulo? Yksi aika yleinen kysymys ja keskustelun aihe kristillisissä piireissä on: voiko kristitty nähdä nälkää? Miten voisimme saada tähän asiaan selvyyttä? Katsotaan.

Luukkaan 16. luvussa (jakeet 19-22) luemme Jeesuksen vertauksen Lasaruksesta. Hän oli köyhä, joka kerjäsi muruja rikkailta, ravitakseen niillä itsensä. Voimme siis aika varmasti sanoa, että hän näki nälkää. Kuitenkin käy ilmi, että Lasarus pääsi taivaaseen. Jos hän oli siis uskovainen, miten on mahdollista, että hän näki nälkää? Eikö Jumala olisi voinut antaa hänelle edes heinäsirkoja ja vettä, kuten Hän antoi Johannes Kastajalle? Tähän joku voi sanoa: ”Tämä oli vain vertaus, jossa painoarvo on ihmisten epäuskossa, eikä nälän näkemisessä. Oikeassa elämässä uskovaiset eivät voi nähdä nälkää. Sitä paitsi, vaikka Lasarus olikin oikea uskovainen, ehkä hänellä ei vain ollut riittävästi uskoa, että Jumala huolehtisi hänen puutteistaan, tai ehkä hän ei rukoillut tarpeeksi.”

Entä kävisikö apostoli Paavali sitten esimerkkinä sellaisesta henkilöstä, joka rukoili tarpeeksi ja jolla oli tarpeeksi uskoa Jumalan voimaan täyttää hänen tarpeensa? Katsotaan, mitä Paavali meille kertoo: 2. Kor. 11:26-27: *Olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä; ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, **kärsinyt nälkää ja janoa**, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta (painotus minun).*

Paavali on siis kärsinyt nälkää ja janoa ja vaikka mitä muuta. En myöskään tiedä ikinä henkilökohtaisesti tavanneeni ketään, joka olisi kuuliaisempi kristitty kuin apostoli Paavali. Voiko kristitty siis nähdä nälkää tai jopa kuolla nälkään? Entä voiko kristitty kolhaista pikkuvarpaansa, saada flunssan, syövän tai jonkun muun vakavan sairauden?

Perustarpeemme koettelemusten keskellä

Raamatussa on monta kohtaa, jossa uskoille luvataan, että heidän ei tule murehtia perustarpeistaan.

Meidän tulee kuitenkin muistaa, että tämä pitää paikkansa vain Jumalan suunnitelmien puitteissa. Kuten aiemmin mainitsin, pysymme elossa vain kolme minuuttia ilman happea. Meidän elimistömme ensimmäinen perustarve on siis happi. Kuitenkin joskus tulee koittamaan aika, jolloin sydämemme lakkaa lyömästä, hengityksemme loppuu ja täten kuolemme. Jumala on säätänyt, että kunkin meistä tulee ajallamme kuolla ja samalla koittaa aika, jolloin Jumala lopettaa maallisten tarpeittemme täyttämisen.

Voimme kuitenkin luottaa siihen, että Jumala on kaikkivoipa ja Hän tulee aina antamaan sinulle kaikki resurssit, joita tarvitset Hänen tahtonsa täyttämiseen. Joskus Hänen tahtonsa saattaa olla, että näemme nälkää kuten apostoli Paavali. Jumala antaa meille päivittäisen ruokamme ja tarpeemme kunnes saattaa koittaa aika, jolloin ruuan puute tai jokin muu tarve on tarpeen Jumalan tahdon täyttämiseksi meidän elämässämme.

Mutta kun nämä koettelemukset saapuvat, ja voit olla varma siitä että ne saapuvat (Fil. 1:29), voimme olla täysin luottavaisin mielin pitäen mielessämme Jumalan Room. 8:28 antaman lupauksen, että kaikki meille uskoville tapahtuvat asiat ovat jollain tapaa parhaaksemme.

Esimerkiksi koettelemuksissamme Jumala antaa meille mahdollisuuden kasvattaa uskoamme vaeltaessamme uskossa, emmekä näkemisessä (2. Kor. 5:7). Täten voimme yhtyä Paavalin sanoihin 2. Kor. 4:8-9: *Me olemme kaikin tavoin ahdingossa, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme toivottomat, vainotut, mutta emme hyljätyt, maahan kukistetut, mutta emme tuhotut.*

Koettelemuksissa saamme myös tilaisuuden näyttää muille ympärillämme uskomme mysteerin. 2. Kor. 4:10: *Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.* Ja onko mikään koettelemus liian suuri uskomme levittämiseen? Ei pitäisi olla (Fil. 1:20, 29)!

Joskus saatamme myös olla sellaisen koettelemuksen keskellä, ettemme voi mitenkään ymmärtää, mikä Jumalan tarkoitus siinä on. Job ei esimerkiksi tiennyt, minkä takia kaikki vaikeudet kohtasivat häntä. Eikä Joosef tiennyt viattomana vankilassa ollessaan, minkä takia Jumala oli sallinut sen. Kuitenkin Jobin ja Joosefin kohdalla Jumalalla oli varsin hyvät syyt heidän kokemiinsa koettelemuksiin ja asiat ovat ihan samoin meitä kohtaavien koettelemusten kanssa.

Vaikka emme aina tietäisikään koettelemustemme päätarkoitusta, niin kaikilla koettelemuksillamme on kuitenkin aina yksi tarkoitus, josta olemme tietoisia. Se on vieläpä erittäin hyvä tarkoitus, nimittäin meidän hengellinen kasvumme. Jumala käyttää koettelemuksiamme kasvattaakseen meitä uskossa ja tehdäkseen meistä yhä enemmän Jeesuksen kaltaisia. Kysymys vain kuuluu, luotammeko Jumalan täydelliseen ymmärrykseen ja rakkauteen kohdatessamme koettelemuksia?

Yhtykäämme jälleen kerran Paavalin sanoihin: 2 Kor. 4:17:
Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti,

Meidän vastuumme päivittäisten tarpeittemme täyttämässä

Entä onko meillä osaa tai arpaa päivittäisten tarpeittemme täyttämässä? Meidän vastuullamme on vetäytyä Jumalan lähelle päivittäin raamatunluvun ja rukousten kautta. Jos asetamme Jumalan ensimmäiseksi elämässämme, niin Hän kyllä huolehtii kaikista muista asioista. Matt. 6:33: *Vaan*

etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.

Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, että voimme istua kotona päivät pitkät ja aina välillä avata suumme ja luottaa Jumalan lennättävän sinne jotenkin ruokaa. Emme voi pakoilla vastuutamme piiloutumalla rukoustemme taakse. Aatamin ajoista asti Jumala on sanonut, että meidän tulee tehdä työtä. Ja jos meillä ei ole työtä, meidän tulee tehdä töitä sen eteen, että löydämme töitä. Kun puhun jonkun työttömän kristityn kanssa, joka istuu kotona ja tekee minimaalisesti töitä työpaikan löytämiseksi, kuulen aivan liian usein hänen sanovan: ”Jumala kyllä antaa minulle työpaikan, kun oikea aika koittaa”.

Jumala lupaa täyttää sekä henkiset että maalliset tarpeemme, mutta meidän on itse tehtävä työtä kummankin eteen. On myös huomionarvoista, että Jumala varasi yhden päivän viikosta levolle. Ei kahta tai kolmea. 2. Moos. 34:21: *Kuusi päivää tee työtä, mutta lepää seitsemäs päivä.* On kuitenkin ihan hyvä, että meillä Suomessa on yleensä vain viisi päivää virallista työtä, koska näin meille jää yksi päivä täydelliseen lepoon ja yksi päivä kaikenlaisten kotiaskareiden ja -töiden tekoon. Kotonakin riittää hommia.

Aiemmin luimme, miten Jumala antoi mannaa israelilaisille päivittäin. Manna oli jonkinlainen aine, josta he sitten valmistivat leipää. Huomatkaamme, että israelilaiset eivät kuitenkaan olleet pyytäneet mannaa vaan leipää (2. Moos. 16:3). Jumala ei silti tiputtanut heille taivaasta leipää vaan tätä mannaa, joka oli kerättävä aikaisin aamulla, ennen kuin aurinko sulatti sen. Heidän täytyi myöskin itse leipoa siitä leipänsä (2. Moos. 16:23). Tämän lisäksi heidän täytyi samanaikaisesti vaeltaa erämaassa, huolehtia lapsistaan, paimentaa karjaansa, ja tehdä kaikki muut päivittäiset askareet. Jumala siis lähetti israelilaisille mahdollisuudet heidän päivittäiseen toimeentuloonsa, mutta heidän täytyi viedä asiat loppuun omin voimin ja valmistaa se leipä.

Tämäkin on muuten kautta Raamatun esiintyvä teema. Jumala tekee sen, mihin vain Jumala pystyy ja Hän käyttää meitä työkaluinaan tekemää loput. Esimerkiksi kun Jeesus oli parantamaisillaan Martan veljen Lasaruksen (eri Lasarus kuin se kerjäläis-Lasarus, josta luimme aiemmin), luemme seuraavasti: Joh. 11:38-39: *Niin Jeesus joutui taas liiketuksen valtaan ja meni haudalle; ja se oli luola, ja sen suulla oli kivi. Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois"*

Huomasitko mitään outoa tuossa jakeessa? Jeesus sanoi: ”Ottakaa kivi pois”. Jeesus aikoo herättää Lasaruksen kuolleista. Eikö Jeesus pystynyt itse ottamaan kiveä pois? Totta kai Hän olisi pystynyt. Kumpi on vaikeampaa, herättää ihminen kuolleista vai vierittää kivi pois haudan suulta? Mutta jälleen kerran Jumala käyttää meitä tekemään sen, mihin omin voimin pystymme ja Jumala tekee sen, johon vain Jumala pystyy. Me ihmiset vieritämme kiven haudan suulta ja Jumala herättää kuolleen eloon. Samoin oli israelilaisten mannan kanssa. He eivät voineet mistään hankkia raaka-aineita leivän tekoon, joten Jumala teki sen. Mutta israelilaiset saivat tehdä kaiken muun. Samoin on meidän kanssamme: Jumala tekee sen, jonka vain Jumala voi tehdä. Mutta pohtikaamme tarkoin, teemmekö päivittäin kaiken sen, mihin me pystymme. 1. Moos. 3:19 sanoo: *Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet otettu.* Teemmekö oman osuutemme toimeentulomme takaamiseksi päivittäin väsymykseen asti? Jos emme, niin tehkäämme parannus.

Entä jos olemme varmoja, että tälläkin hetkellä etsimme päivittäin Jumalan vanhurskautta Raamatun lukemisen ja rukousten kautta ja tämän lisäksi teemme vastuullisesti ne maalliset asiat, jotka vain suinkin voimme, jopa otsa hiessä jos tarve on, ja silti meiltä puuttuu jotakin? Jotakin, josta olemme varmoja, että se on ihan oikea tarve eikä pelkästään halu? Se tarkoittaa sitä, että se asia, jota luulet tarvitsevasi, ei ole hyväksi sinulle tai tulet saamaan sen, kun ajankohta on oikea. Luota meidän

taivaalliseen Isäämme, joka ei pidätä meiltä mitään hyvää (Ps. 84:11) ja joka lupaa, että kaikki yhdessä vaikuttaa meidän parhaaksemme (Room. 8:28). Jos sinulta puuttuu uskoa, rukoile että Hän lisää uskoasi ja näin tulee käymään (lue edellinen saarna Jumalan tahdosta).

Kertaus

Kerrataan, mitä opimme tänään:

1. Isä meidän -rukouksessa pyydämme Jumalaa antamaan meille meidän jokapäiväisen leipämme, joka tarkoittaa meidän jokapäiväistä toimeentuloamme.
2. Pyydämme päivittäistä toimeentuloamme Jumalalta, koska on tärkeää, että luotamme Häneen joka päivä, päivä kerrallaan. Muistakaamme, että vaikka meillä olisikin esimerkiksi paljon säästöjä ja erittäin vakaa työpaikka, niin kuka on nämä siunaukset meille antanut ja sallii meidän pitää ne? Muistakaamme tämä, kun pyydämme Häneltä päivittäistä toimeentuloamme. Jumala on meidän Jumalamme eilen, tänään ja huomenna.
3. Taivaallinen Isämme antaa meille kaikki tarvittavat resurssit, joita tarvitsemme täällä maan päällä eläessämme. Raamattu lupaa Jumalan täyttävän tarpeemme, mutta ei välttämättä halujamme. Halumme ja tarpeemme ovat kaksi ihan eri asiaa. Välillä Jumalan suunnitelma on myös antaa meidän kärsiä puutetta tietty aika, jotta uskomme kasvaisi. Meidän tulee kuitenkin luottaa Jumalan lupaukseen, että kaikki asiat, jotka Hän sallii meille tapahtuvan, ovat meidän parhaaksemme.
4. Jumala lupaa täyttää henkiset ja maalliset tarpeemme, mutta meidän on itse tehtävä kaikki mihin itse pystymme. Jumala hoitaa loput. Ennen kuin päätämme, että jokin tavoittelemamme asia ei ole Jumalan tahdon mukainen, analysoikaamme olemmeko hiki hatussa ja hyvällä omalla tunnolla tehneet kaiken voitavamme asian eteen. Jos vastaus on myönteinen, meillä ei ole mitään syytä huoleen, koska olemme tehneet osuutemme ja kaikki muu on Jumalan käsissä.

Lopuksi, muistakaamme, että kaikista tärkein leipä ei ole maallinen leipä, vaan elämä leipä. Maallinen leipä pitää sinut elossa maanpäällisessä elämässä. Elämän leipä antaa sinulle iankaikkisen elämän.

Joh. 6:47-51: Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä. Minä olen elämän leipä. Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat. Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi. Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta."

Jos et ole näin jo tehnyt, niin usko herraan Jeesukseen Vapahtajanasi ja Herranasi ja ota vastaan Häneltä se elämän leipä, joka johtaa iankaikkiseen elämään. Se on niin paljon tärkeämpää, kuin meidän maalliset tarpeemme.

Rukoilkaamme:

Kiitos Herra siitä, miten annat meille päivittäisen toimeentulomme. Laita meihin kuitenkin halu tavoitella vanhurskautta enemmän kuin toimeentuloamme. Anna meidän kuolla itsellemme ja itsekkäille haluillamme, niin että sinun valtakuntasi asiat ja muiden tarpeet olisivat ensisijaisina

tavoitteinamme.

Kiitos kuitenkin siitä, miten monesti siunaat meitä paljon enemmän, kuin pelkästään perustarpeillamme. Useilla meistä on esimerkiksi paljon enemmän vaatteita, kuin mitä tarvitsemme. Miten rikkaasti olet meitä siunannut myös vaihtelevuudella. Olet täyttänyt maailman väreillä. Olet luonut toinen toistaan maukkaampia hedelmiä, monen makuisia ja näköisiä mereneläviä, lihaa, kasviksia, pähkinöitä, marjoja, sieniä ja monia muita antimia. Usein kiittämättömästi pidämme tätä kaikkea itsestään selvänä, mutta nyt sanomme kollektiivisen kiitoksen sanan tästäkin hyvydestäsi.

Psalmi 23 - Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat. Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisten silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen. Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti. Aamen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com